

W ustępie „Inne opłaty”:

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki zamiast 20 mk.	25 mk.
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki zamiast 30 mk.	50 „
Duplikat poświadczenia nadania zamiast 20 mk.	25 „
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania zamiast 20 mk.	50 „
Zawiadomienie o wydaniu paczki nie-doręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy zamiast 10 mk.	25 „
Należytość za pośrednictwo przy cleniu:	
a) przesyłek listowych zamiast 5 mk.	10 „
b) paczek zamiast 10 mk.	25 „
Za wyładowanie z okrętów i przewiezenie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku zamiast 50 mk.	100 „
Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie.	200 „
Upoważnienie wypłaty w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę zamiast 20 mk.	25 „
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej) zamiast 25 mk.	50 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Poczty i Telegrafów:
Stęśłowicz

191.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 3 marca 1922 r.

w sprawie wnoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast przeznaczonych pod budowle murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z dn. 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązująca p. 3, 4, 8 i 11 przepisów ogólnych policji budowniczej dla miast w Królestwie Polskiem z dn. 26 września r. 1820 (Zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, część I, tom II, wyd. r. 1866) i punktów 3, 4, 8 i 11 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budowniczej z dn. 16 października 1820 r. (uzupełnienie części I, tomu II Zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, wyd. r. 1867).

§ 2. Na całym terenie b. zaboru rosyjskiego zezwala się aż do odwołania w dzielnicach miejskich, przeznaczonych pod budowle murowane po uzyskaniu pozwolenia właściwego urzędu:

- 1) dokonywać wszelkich napraw i przeróbek budynków drewnianych,

- 2) wznosić budowle drewniane przy zachowaniu obowiązujących przepisów tam, gdzie rady miejskie powezmą odnośną uchwałę.

§ 3. Wznoszone na terenie b. Królestwa Polskiego budowle drewniane mieszkalne:

- 1) nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje z możliwością wykorzystania poddaszy na mieszkania,
- 2) winny posiadać kominy murowane od fundamentów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

192.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemi i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Na mocy art. 7 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego oraz art. 7 statutu tegoż Banku (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369), zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowemu Bankowi Rolnemu przekazuje się administrację funduszami z dwumiljardowego kredytu, przeznaczonego na mocy art. 8 p. 3 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 18) na pomoc rolną dla żołnierzy.

§ 2. Przy przyjmowaniu i ściąganiu spłat i wszelkich należności z tytułu udzielonych na pomoc rolną pożyczek, winny być odpowiednio stosowane przepisy §§ 2—5 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemi i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 10 sierpnia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu przyjmowania i ściągania należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470).

§ 3. Na pokrycie wydatków, związanych z czynnościami, wymienionymi w poprzednich §§, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od dłużników do-datek administracyjny w wysokości, określanej zgodnie z art. 12 statutu Banku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

193.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 marca 1922 r.

o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 października 1921 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich (Dz. U. R. P. № 92, poz. 683) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

„W § 1, rozdz. I.

a) W ust. 1) punkt a), w ostatnim wierszu, słowa „oraz drogie futra” zastąpić słowami „nadmierzaj kosztowne futra, filmy”;

b) w ust. 2) punkt b), w ostatnim wierszu skreślić słowa „albo niemieckim”, a po słowie „czeskim” zamieścić „albo”;

c) tenże ustęp uzupełnić nowym zdaniem: „Dzwala się przekład na język francuski lub niemiecki”;

d) w tymże ust. punkt. c) skreślić ostatnie zdanie, rozpoczynające się od słów: „Informacji.....” i zamieścić zdanie: „Dla komunikacji bezpośredniej z Czechosłowacją otwarte są następujące pograniczne stacje przejściowe: Piotrowice (Petrovice ve Slezsku), Cieszyn Č. S. D. (Těšín, státní nádraží), Cieszyn K. B. (Těšín, Košicko-bohumínská dráha), Zwardoń, Sucha hora (Sucha Hora), Orlov, Medzi Laborce i Ławoczne”.

W § 1, rozdz. II.

W ustępach 1, 2 i 3 po słowie „wagony-kotły” zamieścić słowa „i inne wagony”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:
Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

194.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27 marca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowego urzędu ubezpieczeń dla b. zaboru pruskiego.

Na mocy art. 98 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272 ogłoszonej dla b. dzielnicy pruskiej w Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. r. 1920, № 45), zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonywania nadzoru i orzecznictwa w zakresie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) tworzy się w b. zaborze pruskim okręgowe urzędy ubezpieczeń, a to dla województwa poznańskiego z siedzibą w Poznaniu, dla województwa pomorskiego z siedzibą w Toruniu.

Do czasu zorganizowania okręgowego urzędu ubezpieczeń dla województwa pomorskiego i rozpoczęcia przez niego działalności, najdłużej jednak do 31 grudnia 1922 r. terytorjalny zakres działania okręgowego urzędu ubezpieczeń w Poznaniu będzie obejmował i województwo pomorskie.

§ 2. Okręgowe urzędy ubezpieczeń podlegają bezpośredniemu nadzorowi Głównego Urzędu Ubezpieczeń.

Do czasu utworzenia Głównego Urzędu Ubezpieczeń okręgowe urzędy podlegają bezpośredniemu nadzorowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Okręgowe urzędy ubezpieczeń składają się z dyrektora, odpowiedniej liczby urzędników, oraz z ławników, wybieranych przez instytucje ubezpieczeniowe.

§ 4. Liczbę, oraz sposób wyboru ławników do okręgowych urzędów ubezpieczeń określi Minister Pracy i Opieki Społecznej drogą osobnego rozporządzenia.

Do czasu wydania tego rozporządzenia oraz przeprowadzenia wyborów Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek dyrektora urzędu ubezpieczeń mianuje 10 ławników, z których połowa ma być